

ת"פ 13625/09/17 - מדינת ישראל נגד ע י ד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13625-09-17 מדינת ישראל נ' ד

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ע י ד

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ניצנית פזואלו

ב"כ הנאשם: עו"ד רפאל פריג'

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, בריבוי עבירות איומים ובעבירה של הסגת גבול.

ביום 3.9.17 בשעת ערב, הגיע הנאשם לדירת המתלוננים וביקש לשוחח עם המתלוננת, שהייתה בחודש התשיעי להריונה, על רעש שבקע מדירתה. הנאשם אמר למתלוננת "את לא מדברת אלי בכבוד", המתלוננת ביקשה מהנאשם כי ישוב בעוד שעה וישוחחו בנחת וניסתה לסגור את הדלת. הנאשם סרב, תפס את ידית הדלת, מנע מהמתלוננת לסוגרה ואמר "אני לא אזוז מפה". המתלוננת נאלצה לשוב לילדיה ששהו במקלחת באותה העת, והותירה את דלת הדירה פתוחה. הנאשם נכנס אל הדירה וצעק "את על הזין שלי, בעלך על הזין שלי, המשטרה על הזין שלי, אני הרגע השתחררתי". עוד אמר הנאשם כי "בפעם הבאה שאני שומע רעש אני זורק את כולכם דרך החלון וגם את התינוק שהולך להיוולד לכם". המתלוננת התקשרה לבעלה, סיפרה לו כי הנאשם נמצא בדירתם ונתנה לשניים לשוחח ביניהם. במהלך השיחה אמר הנאשם למתלונן "לא מעניין אותי לא אתה ולא המשטרה אני אזיין אותך איתם". בהמשך לכך פנה הנאשם אל הילדה של המתלוננים שהיא קטינה כבת 8 ואמר "אם את לא תשמרי על האחים שלך, אז אני יעיף את כל המשפחה שלך דרך החלון" והוסיף ואמר כי הילדים יהיו במקום סגור ויבקרו את קבר אמם ואביהם מדי פעם. עוד אמר הנאשם למתלוננת "אותך אני אחנוק מול הילדים ואת בעלך תלכו לגיהנום".

2. הצדדים הציגו הסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו בכתב האישום, יורשע ויוכן בעניינו תסקיר מבחן. עוד הוסכם כי אם יתקבל תסקיר חיובי, שמשמעותו נטילת אחיות של הנאשם על מעשיו, שיתוף פעולה עם שירות המבחן ואי פתיחת תיקים נוספים, המאשימה תגביל עתירתה למאסר בעבודות שירות לצד מאסר מותנה

עמוד 1

ופיצוי למתלוננים וב"כ הנאשם יהא חופשי בטיעונו.

3. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירי שירות מבחן.

מתסקיר שהוגש ביום 23.5.18 ניתן ללמוד כי הנאשם בן 23, מאורס, מצוי בתנאי מעצר בית לילי בבית אמו מזה כעשרה חודשים ועובד כמנקה. הנאשם עלה עם הוריו ארצה בגיל ארבע, הוריו התגרשו והקשר עם אביו נותק. הנאשם גדל בתנאי חיים קשים ומורכבים שפורטו בתסקיר. בנוסף לכך, בגיל תשע נדרס הנאשם על ידי רכב ונפגע קשות בראשו. בשל כך סבל גם מטרומה נפשית, היה נתון במצב פסיכוטי ולאורך השנים אף אושפז מספר פעמים בבית חולים פסיכיאטרי. הנאשם התקשה להסתגל למסגרות לימודיות, אך סיים 12 שנות לימוד. בהמשך קיבל פטור מצה"ל על רקע אי התאמה. הנאשם החל לצרוך אלכוהול מגיל שמונה ובגיל 15 החל שימוש בסמים מסוגים שונים ובהם מריחואנה, MDMA, הירואין, ניס גיא ועוד. הנאשם החל טיפול בקהילת "הר טוב" בשנת 2014. לאחר סיום הקהילה הוא עבר להוסטל בבית שמש ופנה מרצונו להמשך טיפול ביחידה להתמכרויות במבשרת, שם מטופל מחודש נובמבר 2015. על פי דיווח היחידה הוא משתף פעולה בטיפול מביע נכונות ורצון לעשות שינוי ולשקם את חייו, אך ישנן תקופות בהן מתקשה להתמודד עם מציאות חייו וחוזר לדפוסי התנהגות הרסניים שסיגל בילדותו. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור שגדל במציאות מורכבת וסבוכה בתנאי הזנחה ועזובה, בתחושת בדידות ונטישה, ועל רקע זה סיגל לעצמו דפוסי התנהגות של ניתוק, ששימש אותו בהתמודדות עם תאונת הדרכים שעבר והתנהלותם של הוריו. לנאשם הרשעה קודמת משנת 2013 בגין עבירת שוד ותקיפת זקן, בגין נידון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות וצו מבחן, שבמסגרתו השתלב בטיפול ביחידה להתמכרויות במבשרת ציון, שם מטופל עד היום. תואר כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על העבירות שביצע, הצליח להכיר בבעייתיות שבהתנהגותו, הצטער על מעשיו והוסיף כי חש כישלון ואכזבה עצמית. יחד עם זאת התרשם שירות המבחן, כי בשל מנגנון פנימי עמוק של ניתוק, התקשה הנאשם לבחון את ההשלכות הקשות של מעשיו על המתלוננים והתקשה לגלות אמפתיה כלפיהם. בשל פוסט הטראומה והדיסוציאציות מהן סובל הנאשם, הוא מצוי במעקב פסיכיאטרי. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע קשייו להתמודד בדרך אדפטיבית ועל רקע קיומן של דרכי התמודדות הרסניות שסיגל לעצמו לאורך חייו וכי בשל מורכבות חייו פיתח חוסר אמון ודפוסי של שימוש בסמים, צריכת אלכוהול והתנהגות אלימה, המהווים גורמי סיכון למעורבות עבריינית. מנגד העריך שירות המבחן כי הנאשם הוא בעל כוחות ויכולות לתפקוד תקין, כי כיום הוא מודע להתנהגותו למניעה ולמרכיבים החלשים באישיותו. בשל כך ובשל היותו מצוי בהליך טיפולי ביחידה להתמכרויות. שירות המבחן המליץ לגזור על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה, צו מבחן שבמסגרתו ימשיך את הטיפול ביחידה להתמכרויות לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

4. לאחר הגשת התסקיר וטרם שמיעת הטיעונים לעונש, הודיע שירות המבחן ביום 3.6.18 כי הנאשם נעצר בחשד לביצוע עבירות הפרת הוראה חוקית ובעילה שלא בהסכמה. בנוסף, גורמי הטיפול הפסיכיאטרי דיווחו על ניסיון אובדני של הנאשם שבוצע כשבועיים קודם לכן ועל שימוש לרעה באלכוהול. עוד דווח כי מצבו הנפשי של הנאשם מעורער וכי יש חשש שישוב וינסה לשלוח יד בנפשו. הודגש כי הנאשם זקוק לאבחון מצבו הנפשי ולהשגחה במהלך מעצרו ולפיכך התבקשה דחיה למשך חודש ימים לצורך בדיקה והמלצה בעניינו. שמיעת הטיעונים לעונש נדחתה בהתאם להמלצת שירות המבחן.

5. תסקיר שהוגש ביום 11.6.18 מלמד כי הנאשם שוחרר ממעצר ועם שחרורו שב ופנה ליחידה להתמכרויות

במבשרת ציון, ביטא תחושת לחץ, מצוקה והצפה רגשית. לאחר דחייה נוספת לבקשת שירות המבחן, הוגש תסקיר משלים ביום 12.7.18, ממנו עלה כי הנאשם ממשיך להגיע לשיחות פרטניות וקבוצתיות ביחידה העירונית להתמכרויות, אך להערכת גורמי הטיפול, על מנת שהנאשם יערוך שינוי בחייו יש צורך בטיפול אינטנסיבי יותר. הנאשם לא חידש את הקשר עם גורמי הטיפול הפסיכיאטרי ולא חזר לעבוד. לאור האמור לא היה בידי שירות המבחן להעריך את מצבו הנפשי העדכני של הנאשם. חשיבות הטיפול האינטנסיבי הוסברה לנאשם והוא הביע אמביוולנטיות לגבי הטיפול, אך בהמשך נאות לבדוק אפשרות של שילוב בטיפול "במרכז יום" בירושלים. לשם בחינת השתלבותו בטיפול במרכז היום, התבקשה דחייה נוספת של הדיון למשך חודשיים.

6. ביום 15.7.18 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לדחות את הדיון בהתאם להמלצת שירות המבחן. משהוגשה הבקשה ללא תגובת המאשימה, ובשל סמיכות הזמנים לדיון, נקבע כי הבקשה תידון בדיון. עם זאת בדיון שהתקיים ביום 16.7.18 הודיע ב"כ הנאשם, כי הנאשם מבקש שהטיעון לעונש יישמע באותו היום מבלי להמתין להמלצתו הסופית של שירות המבחן, ובאותו מועד נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

7. ב"כ המאשימה טענה כי אין מתקיימים התנאים שנקבע כי יגבילו את עמדת המדינה לעונש של מאסר בעבודות שירות, שכן נגד הנאשם נפתח תיק חדש, והגם שלא הוגש בגינו כתב אישום. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שמונה- עשר חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור על הנאשם עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל המצוי ברף הנמוך של המתחם, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירות והנזק שגרמו, את האמביוולנטיות שמפגין הנאשם ביחס לצורך בטיפול והסכנה הנשקפת ממנו לאור מאפייניו האישיותיים ועברו הפלילי ותמכה עמדתה בפסיקה.

8. ב"כ הנאשם טען כי המתחם העונש ההולם את המעשים מתחיל משירות לתועלת הציבור ללא הרשעה ומגיע עד לשלושה חודשי מאסר בפועל, וביקש לגזור על הנאשם עונש של מאסר מותנה קצר, קנס נמוך שיתחשב במצבו הכלכלי, צו מבחן ופיצוי למתלוננת. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, את תאונת הדרכים שעבר והשלכותיה ההרסניות על הנאשם, את ההליך הטיפולי המשמעותי שבו החל הנאשם לפני כארבע שנים ואת שאיפתו לנהל אורח חיים נורמטיבי. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בתקופה הארוכה שבה שהה הנאשם בתנאי מעצר בית.

9. מטעם ההגנה העידו אמו של הנאשם וארוסתו כעדות אופי. אמו תיארה את השינוי הקיצוני שחל בנאשם לאחר תאונת הדרכים ואת הליך השיקום שממשיך עד היום, הגם שידע עליות ומורדות. ארוסתו של הנאשם תיארה את הקשר ארוך השנים ביניהם.

10. הנאשם בדברו האחרון אמר שמבין כי מעשי העבירות שביצע היו פסולים, ציין כי הוא מצוי בהליך שיקום וביקש להמשיך בו על מנת להתקדם ולבנות את חייו. עוד ציין כי ביצע את העבירות על רקע כעס ועייפות שחש וטראומות שחוה.

11. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי על הכנת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. מחוות הדעת שהוגשה ביום 27.8.18 עולה כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה במגבלות מסוימות.

מתחם העונש ההולם

12. הערכים המוגנים שנפגעו על ידי עבירות האיומים שביצע הנאשם הם תחושת הביטחון ושלוות הנפש של אדם, בפרט כשהוא מצוי בתוך ביתו. עבירת הסגת הגבול פוגעת בזכות הקניין.

13. במקרה דנן הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה. הנאשם השמיע איומים קשים באוזניהם של ילדים קטנים, לעיני אמם, לרבות איומים על חייהם של הוריהם. בעיניהם של ילדים בגילם של קורבנות העבירה בתיק דנן, הוריהם הם עוגן ומשענת של ביטחון. השמעת איומים על חייהם של ההורים, בתוך ביתם של הקורבנות כאשר אמם של הקורבנות עמדה במקום חסרת אונים יש בה כדי לערער באופן קשה את שלוות נפשם וביטחונם של הקטנים.

14. נקל אף לתאר את תחושת הבהלה הגדולה שוודאי אחזה במתלוננת, אישה בהיריון מתקדם, שעה שגבר זר נכנס לתוך ביתה מבלי שהוזמן, התנהג בגסות רוח ובתוקפנות, מנע ממנה בכח מלסגור את הדלת ובכך להוציאו מביתה, והכל בשעה שהיא נקרעת בין הרצון להגן על ילדיה מפני אדם תוקפני לבין הצורך הדחוף לשוב לחדר האמבטיה, שם נותרו הילדים לבדם, מצב, שכרוך אף הוא מטבעו בסכנה לילדים.

15. בקביעת המתחם אתחשב גם במצבו הנפשי של הנאשם, אשר אמנם אינו פוטר אותו מאחריות למעשיו, אך מקרב אותו, במידת מה, לסייג לאחריות פלילית.

16. בחינת רמת הענישה הנוהגת מלמדת כי בעבירות שבוצעו בנסיבות קרובות גזרו בתי המשפט ענישה מגוונת, החל משירות לתועלת הציבור ועד למספר חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים. ראורע"פ 4719/13 **צוקרן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.8.13); רע"פ 4310/13 **שדה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.8.13); רע"פ 2255/07 **אלקיים נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 18.3.07); עפ"ג (מרכז) 17413-09-15 **שמחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.11.15); עפ"ג (ת"א) 23976-12-14 **מדינת ישראל נ' ערן רז** (פורסם בנבו 4.3.15).

17. לנוכח האמור לעיל, בשים לב למידת הפגיעה בערכים המוגנים וליתר הנסיבות של ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל במאסר קצר בעבודות שירות ומגיע עד לעשרה חודשי מאסר בפועל, ולצדם עונשי מאסר מותנים, קנס ופיצוי לקורבנות העבירה.

העונש המתאים לנאשם

18. הנאשם בן 23 ולחובתו הרשעה קודמת בעבירות שוד בנסיבות מחמירות, תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש והפרעה לשוטר. גם באותו מקרה וגם במקרה דנן ביצע הנאשם עבירות כלפי קורבנות שהם "חלשים" מטבעם.

בתיק הקודם נהג באלימות כלפי אדם זקן, ובמקרה הנוכחי, העבירה הופנתה, בין היתר, כלפי קטינים. התנהלות זו מלמדת על קושי של הנאשם לגלות חמלה כלפי אלה החלשים ממנו, מסקנה הנתמכת גם באמור בתסקיר, ועל נטייה לנצל את חולשתם של החלשים ממילא, ויש לשקול אותה במסגרת שיקולי ההרתעה.

19. המעשים בתיק הנוכחי בוצעו בעת שהנאשם היה בעיצומו של ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות שנגזר עליו במסגרת הרשעתו הקודמת. בכך יש כדי ללמד כי הליך משפטי קודם ועונש שהוטל על הנאשם לא הרתיעו אותו מביצוע עבירות נוספות, ולפיכך משקלם של שיקולי ההרתעה האישית גובר.

20. שקלתי לקולא את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, את תנאי החיים בילדותו ואת פציעתו בתאונת דרכים שהובילה להידרדרות קשה במצבו הנפשי ולהתמכרות לאלכוהול ולסמים. הנאשם עשה, ללא ספק, כברת דרך טיפולית ממשית, ואולם גם דרך זו הייתה רצופה עליות ומורדות. אני ערה לכך כי שינוי המגמה נובעים מהתחלואה הכפולה בה לוקה הנאשם. עם זאת, בסופו של יום, ככל שהנאשם אינו מתמיד בטיפול הנחוץ לו על פי חוות דעתם של גורמי הטיפול (ולא על פי דעתו של הנאשם עצמו), הדבר מהווה גורם מגביר סיכון לביצוע עבירות נוספות.

21. בתסקירו האחרון תיאר שירות המבחן את נחיצותו של טיפול אינטנסיבי בעניינו של הנאשם, בנוסף לטיפול הנוכחי בו נוטל חלק. הנאשם הביע בפני שירות המבחן אמביוולנטיות לגבי הטיפול שהוצע לו, והדברים באו לביטוי חד, שעה שלפני שירות המבחן ניאות לבחון השתלבותו במרכז יום, ואולם כשהגיע לדיון בבית המשפט הודיע כי מסרב לבקשת הדחייה של שירות המבחן לצורך בחינת הטיפול, וביקש לשמוע את הטיעון לעונש באותו היום. מובן, אם כן, כי הגם שהנאשם נוטל חלק בהליך טיפולי, אין הוא זוכה לטיפול הנחוץ לו על פי עמדת גורמי המקצוע, וזאת בשל עמדתו. אף אם שיקומו של הנאשם ראוי להתחשבות במסגרת העונש, אין הוא מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

22. אשקול את העובדה כי הנאשם שהה במעצר של ממש במשך שלושה ימים, וכי לאחר ששוחרר שהה במשך חודשים במעצר בית מלא, אך התאפשרה יציאתו להשלמת עבודות שירות ולאחר מכן למספר שעות עבודה ביום, לטיפולים פסיכיאטריים ולתפילות.

23. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ממקמות את העונש הראוי לנאשם בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם. אלמלא מצבו הנפשי של הנאשם והעובדה כי לאורך השנים עבר כברת דרך טיפולית ממשית, אף אם לא השלימה, ראוי היה לגזור עליו מאסר בפועל. עם זאת, כדי לא לפגוע בהישגים שהשיג הנאשם במסגרות הטיפוליות בהן נטל חלק, אמנע מלגזור עליו מאסר בפועל.

24. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במפקדת מחוז מרכז של הממונה על עבודות השירות ביום 8.10.18 בשעה

8:00.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירות אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירת איומים.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירות אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת הסגת גבול כדי לעבור עבירה.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.19.

ה. פיצוי למתלוננת עדת תביעה 1 בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.11.17 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב.

25. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

26. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, בנוכחות הצדדים.